

И Оставиъ, и Отчалив,

Ще та любък кат' Омалитъ;

Твой ще бѫдѫ вѣчно ровъ.

Друга жалба не Остава,

Само ты да бѫдешъ Здрава,

И да саъжъ да живѣшъ

Съ твоемъ поминъ и до гробъ.

Не живѣшъ да таъ слѣти,

Мой-та горестъ твой ужасно;

Сал, твой ищижъ: — кътъ угасижъ,

Батъ Отваршиъ лихъ зеленъ,

Баръ тогавъ съ сдна вадышка

Да вадухнешъ, пожалѣши;

На гробъ ми да пролѣши

Сдна ваджъ зарадъ менъ.

§ — — —

По морю съ скытамъ авъ

Отъ пристанище далеко,

Междъ вѣрни-тѣ талази

Да мѣ блачатъ въ тѣминихъ.

Ахъ! море-то Аровито,

Я иже-то є покрыто

Съ черны облаци и мрачны,